

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
2000/C 218/01	Neuvoston päätöslauselma, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2000, liikenneturvallisuuden parantamisesta	1
2000/C 218/02	Neuvoston sekä neuvostossa kokoontuneiden työ- ja sosiaaliministerien päätöslauselma, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000, naisten ja miesten tasapuolisesta osallistumisesta työ- ja perhe-elämään	5
2000/C 218/03	Neuvoston päätöslauselma, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000, terveyteen vaikuttavia tekijöitä koskevasta toiminnasta	8
2000/C 218/04	Neuvoston päätelmät, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000, lääkkeistä ja kansanterveydestä	10

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖSLAUSELMA,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2000,

liikenneturvallisuuden parantamisesta

(2000/C 218/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

on käynyt yleisen keskustelun komission 20 päivänä maaliskuuta 2000 antamasta tiedonannosta "EU:n liikenneturvallisuuden painopisteet: Seurantakertomus ja toimenpiteiden asettaminen tärkeysjärjestykseen" ja panee tyytyväisenä merkille sen esittämisen vuosien 1997—2001 liikenneturvallisuuden edistämistä koskevan yhteisön toisen toimintaohjelman osana,

- (1) muistuttaa, että liikenneturvallisuuden parantamiseen tähtävien toimenpiteiden hyväksyminen on yhteisen liikennepoliitikan tavoite, joka mainitaan nimenomaisesti myös perustamissopimuksessa,
- (2) katsoo, että liikenneturvallisuuden edistämisen on oltava liikennepoliitikan ensisijaisia tavoitteita, koska liikenneonnettomuuksissa kuolleiden ja loukkaantuneiden määrä Euroopassa on kohtuuttoman suuri ja koska onnettomuudet aiheuttavat vakavia ruumiillisia, henkisiä ja aineellisia vahinkoja niin uhreille ja heidän omaisilleen kuin myös koko yhteiskunnalle,
- (3) muistuttaa, että liikenneturvallisuuden kohentaminen on kaikkien, toisin sanoen Euroopan unionin, jäsenvaltioiden kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten, moottoriajoneuvoja valmistavan teollisuuden, kuljetusyritysten, järjestöjen ja ennen kaikkea maanteillä liikkuvien vastuulla,
- (4) toteaa, että liikenneonnettomuuksien määrässä on vielä selviä eroja jäsenvaltioiden välillä, minkä vuoksi on perusteltua tehostaa toimia myös yhteisön tasolla,

- (5) toteaa, että toisessa toimintaohjelmassa otettiin liikenneturvallisuuden käsittelyssä huomioon taloudelliset näkökohdat määrittelemällä liikenneonnettomuuksien aiheuttamien kuolemantapausten sekä ruumiillisten ja aineellisten vahinkojen taloudelliset kustannukset,
- (6) tunnustaa, että liikenneonnettomuuksien ehkäisyyn liittyvät kustannukset ovat yleensä paljon alhaisemmat kuin onnettomuuksien seurauksiin ja vahinkoihin liittyvät kustannukset,
- (7) toteaa, että vaikka uhrien, joista huomattava osa on lapsia ja nuoria, vuosittaisen määrän on todettu olevan laske-massa, tilanne ei vielä ole yhteiskunnallisesti hyväksyttävä, minkä vuoksi kaikkien asianomaisten on toimit-tava uhrien määrän pienentämiseksi,
- (8) korostaa olevan tärkeää jatkaa ja syventää yhteisten tienvarsitarkastusten soveltamista ja täytäntöönpanoa koskevien hallinnollisten sopimusten puitteissa toteutettavaa työtä,
- (9) on yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa, joka on ilmaissut näkemyksensä toisesta toimintaohjelmasta 11 päivänä maaliskuuta 1998 antamassaan päätöslausel-massa, siitä, että on toimittava uuden strategian mukai- sesti, jonka tarkoituksena on nopeuttaa liikenneturvalli- suuden kehittämistä määrittelemällä mm. tärkeysjärjestys toimenpiteille, jotka on tulevaisuudessa toteutettava yhteisön tasolla ⁽¹⁾,

- (10) katsoo, että seuraavissa toimenpiteissä edistyminen on tärkeää:

⁽¹⁾ EYVL C 104, 6.4.1998, s. 139.

I LAINSÄÄDÄNNÖLLISET TOIMENPITEET

1. Direktiivin 91/671/ETY⁽¹⁾ muuttaminen siten, että turvavyön käyttöpakko laajennettaisiin kattamaan kaikki ajoneuvot, joihin on jo valmistusvaiheessa asennettu kyseiset laitteet, ja säädettäisiin vastaavan lapsille tarkoitettun järjestelmän käyttö pakolliseksi.
2. Nopeudenrajoittamista annetun direktiivin 92/6/ETY⁽²⁾ soveltamisalan laajentaminen yli 3,5 tonnin tavarankuljetusajoneuvoihin tai matkustaja-ajoneuvoihin ottaen huomioon kyseisen direktiivin täytäntöönpanosta saatuja kokemuksia koskevan komission seuraavaan arviointikertomuksen.
3. Direktiivin antaminen törmäystilanteissa suojattomimpien tielläliikkujien, erityisesti lasten, jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta turvallisemman autojen etuosan muotoilun tyyppihyväksynnästä.
4. Direktiivin antaminen moottoripyöriä ja mopoja koskevasta kypärän käyttöpakosta.
5. Yhteisön ajokortista annetun direktiivin 91/439/ETY⁽³⁾ muuttaminen siten, että ajokorttityypit yhtenäistettäisiin eri ajoneuvotyypeittäin ja ajokortteja koskevien lääketieteellisten perusteiden soveltamista tarkennetaan ryhmäkohtaisesti.
6. Direktiivin 71/127/ETY⁽⁴⁾ muuttaminen siten, että taustapeilien näkyvyyskenttää sivulle ja taakse voitaisiin laajentaa ja "kuolleita kulmia" vähentää.
7. Rattijuopumusongelmaa koskevat toimenpiteet: alkoholin vaikutuksen alaisena ajamista koskeva suositus, jossa kannustettaisiin jäsenvaltioita harkitsemaan erityisesti sitä, että otettaisiin käyttöön kuljettajien veren alkoholipitoisuuden

yläraajaksi 0,5 mg/ml, tämän estämättä alempien yleisten rajojen tai tiettyjä kuljettajaluokkia koskevien rajojen vahvistamista.

II TUTKIMUSTOIMENPITEET

1. Toiminnan jatkaminen ja syventäminen uusien automalien eurooppalaisen arviointiohjelman (EURO-NCAP) puitteissa, jotta voitaisiin ottaa käyttöön mahdollisia uusia kriteerejä, jotka koskevat erityisesti aktiivista turvallisuutta, jalankulkijoiden turvallisuutta, sekä arvioida EURO-NCAP-ohjelman tuloksia liikenneturvallisuuden kannalta.
2. Huuhausaineiden ja tiettyjen lääkkeiden vaikutuksen alaisena ajavien kuljettajien aiheuttamia liikenneturvallisuusongelmia koskevan tutkimustyön jatkaminen, tutkimalla erityisesti parhaita tarkastuskäytäntöjä jäsenvaltioissa ja kehittämällä jäljittämiseen perustuvia toteamismenetelmiä, jotka mahdollistavat tehokkaamman valvonnan.
3. Telemaattisten järjestelmien soveltamista ajoneuvoissa koskevien sääntöjen määrittelemiseksi tarkoitettun tutkimustyön jatkaminen, koska tällä hetkellä on tärkeää kehittää kyseisiä järjestelmiä ja selvittää perusteellisesti niiden liikenneturvallisuuteen kohdistuvia vaikutuksia.
4. Ajamista tukevan, ajoneuvoihin ja infrastruktuureihin liittyvän kehittyneen, merkittäviä mahdollisuuksia liikenneturvallisuuden parantamiseksi tarjoavan teknologian tutkimuksen jatkaminen.
5. Nopeudenrajoittimiin liittyvän teknologian arvioinnin ja sen soveltamisessa mahdollisesti ilmenevien teknisten, organisatoristen, hallinnollisten ja oikeudellisten ongelmien määrittelemisen jatkaminen sekä yhdenmukaisen strategian kehittäminen esteiden poistamiseksi ja kyseisen teknologian markkinoille saattamisen edistämiseksi.
6. Matkustajien suojelua ajoneuvojen peräkolareissa ("coup du lapin" — "whiplash") koskevan toiminnan jatkaminen ja syventäminen.
7. Sellaisten laitteiden käyttömahdollisuuksien tutkiminen, jotka estävät ajoneuvon liikkeellelähdon silloin kun sallitun kansallisen alkoholipitoisuuden raja ylitetään.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/671/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, vähemmän kuin 3,5 tonnia painavien ajoneuvojen turvavyöiden pakollista käyttöä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 373, 31.12.1991, s. 26).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/6/ETY, annettu 10 päivänä helmikuuta 1992, tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä (EYVL L 57, 2.3.1992, s. 27).

⁽³⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 71/127/ETY, annettu 1 päivänä maaliskuuta 1971, moottoriajoneuvojen taustapeilejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 68, 22.3.1971, s. 1).

8. Turvavöiden käytöstä muistuttavien laitteiden asentamista ajoneuvoihin koskevan työn jatkaminen teknisten eritelmien kehittämistä varten.
9. Sen tutkiminen, aiheutuuko pyöräilijöiden mahdollisesta kypäräpakosta kielteisiä sivuvaikutuksia pyörän käytölle ja tutkitaan kyseisen toimenpiteen tosiasiallisen täytäntöönpanon ongelmia.
10. Lähi- tai erityisvalojen jatkuvan päiväsaikaan tapahtuvan käytön etujen ja vaikutusten tutkiminen.
11. Turvatyynyjen laukeamisen mahdollisten sivuvaikutusten tutkiminen etenkin tilanteissa, joissa tapahtuu useita törmäyksiä.
12. Sen tutkiminen, mitä vaikutuksia olisi kevyiden ajoneuvojen osalta kuljettajan käynnistettävissä ja säädettävissä olevien nopeudenrajoittimien asentamispakolla ja millä keinoin tämä olisi toteutettavissa.
5. Sellaisen yhtenäisen tietojärjestelmän perustaminen ja hallinnointi, johon kerätään ja jossa vertaillaan, tulkitaan ja julkistetaan tilastoja kaikista liikenneturvallisuuuteen liittyvistä seikoista Euroopan unionissa.
6. Onnettomuuksien uhreille annettavaa ensiapua koskevan Euroopan tasolla tapahtuvan tietojenvaihdon edistäminen, koska tietojenvaihdon tehostaminen on selvästi edesauttanut liikenteen kuolonuhrien määrän vähentymistä.
7. Suuntaviivojen laatiminen tietojen levittämiseksi parhaista käytännöistä, joiden pohjalta voidaan suunnitella ”myötäviä” rakenteita ja määritellä suuntaviivoja vaarapaikkojen poistamiseksi sekä autoilijoiden informoimiseksi niistä.
8. Parhaita strategioita kansallisten tiedotuskampanjoiden järjestämiseksi koskevan tietojen vaihdon edistäminen.

IV PÄÄTELMÄ

Edellä olevan perusteella ja pitäen tavoitteena onnettomuuksien määrän mahdollisimman voimakasta vähentämistä neuvosto

III TIEDOTUKSEEN LIITTYVÄT TOIMENPITEET

1. EURO-NCAP-ohjelman puitteissa toteutettujen koekampanjoiden tulosten levityksen edistäminen.
2. Tietojenvaihdon tehostamisen edistäminen liikenneturvallisuuden alalla, erityisesti käyttämällä yhteisön CARE-tietokantoja ⁽¹⁾, koska laadullisten ja määrällisten tietojen saatavuus antaa mahdollisuuden täsmentää painopistealueet ja toimenpiteet, joita liikenneturvallisuutta koskevan politiikan määrittäminen edellyttää.
3. Päähtyneenä ajamisen ja ylinopeudella ajamisen seurauksia koskevien tiedotuskampanjoiden edistäminen.
4. Ajoneuvon käyttäjien turvavyöikäyttöä ja kaksipyöräisillä ajoneuvoilla liikkuvien kypäräkäyttöä tähdentävien tiedotuskampanjoiden edistäminen.
- 1) kannattaa komission suositusta, jonka tarkoituksena on rohkaista jäsenvaltioiden kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia määrittämään liikenneturvallisuuden parantamista koskeviin toimenpiteisiin ja niiden vaikutusten seurantaan liittyvät kustannukset, jotta näitä voitaisiin verrata niihin hyötyihin, jotka on voitu saada aikaan välttämällä onnettomuudet;
- 2) kehottaa edellä mainittuja viranomaisia lisäämään liikenneturvallisuuden alan hankkeisiin tehtäviä investointeja ja luomaan uusia, erityisesti taloudellisia kannustimia, joiden tarkoituksena on nopeuttaa investointeja kaikilla tasoilla;
- 3) kannustaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön 17 päivänä kesäkuuta 1998 allekirjoitetun yleissopimuksen ajokielloista ⁽²⁾;
- 4) kehottaa jäsenvaltioita saattamaan päätökseen jo Schengenin sopimuksen puitteissa aloitetun työn liikenerikkomusten tuomioistuinkäsittelyä ja rahasakkojen täytäntöönpanoa koskevan yhteistyösopimuksen laatimiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 93/704/EY, tehty 30 päivänä marraskuuta 1993, tieliikenneonnettomuuksia koskevan yhteisön tietokannan perustamisesta (EYVL L 329, 30.12.1993, s. 63).

⁽²⁾ EYVL C 216, 10.7.1998, s. 2.

Tämän lisäksi neuvosto kehottaa komissiota

- 5) esittämään edellä mainitut säädösehdotukset mahdollisimman pian;
 - 6) jatkamaan tutkimus- ja tiedotustoimia koskevaa työtä;
 - 7) jatkamaan jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä työtä CARE-tiedoston laadun parantamiseksi ja siinä käytettyjen käsitteiden yhdenmukaistamiseksi;
- 8) ottamaan huomioon seuraavaa toimintaohjelmaa laadittaessa:
 - tämän päätöslauseلمان,
 - mahdolliset toimenpiteet, joilla voidaan vähentää väärän tilannenopeuden haitallisia vaikutuksia liikenneturvallisuuteen,
 - sen, olisiko syytä asettaa Euroopan yhteisön tieliikenteen uhrien kokonaismäärän vähentämistä koskeva määrällinen tavoite.

**NEUVOSTON SEKÄ NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEIDEN TYÖ- JA SOSIAALIMINISTERIEN
PÄÄTÖSLAUSELMA,**

annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000,

naisten ja miesten tasapuolisesta osallistumisesta työ- ja perhe-elämään

(2000/C 218/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO SEKÄ NEUVOSTOSSA
KOKOONTUNEET TYÖ- JA SOSIAALIMINISTERIT, jotka

Euroopan unionin puitteissa toteutettuja asiaan liittyviä
aloitteita.

katsovat seuraavaa:

- (1) Amsterdamin sopimuksessa, erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 2, 3, 137 ja 141 artiklassa, asetetaan naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistäminen yhteisön päämääräksi ja luodaan tätä varten yhteisölle uusia toimintamahdollisuuksia.
- (2) Naisten ja miesten tasa-arvoisuuden periaate edellyttää, että parannetaan naisten heikompia mahdollisuuksia päästä ja osallistua työmarkkinoille sekä miesten heikompia mahdollisuuksia osallistua perhe-elämään. Nämä heikommat mahdollisuudet johtuvat sosiaalisista käyttäytymismalleista, joiden mukaan palkattoman kotityön oletetaan yhä olevan pääasiallisesti naisten vastuulla ja työelämään liittyvän palkkatyön kuuluvan pääasiallisesti miehille.
- (3) Naisten ja miesten tasa-arvoisuuden periaate työelämässä edellyttää työssä käyvien isien ja äitien yhtäläistä työnjakoa erityisesti silloin, kun lasten tai muiden huollettavien hoito vaatii poissaoloa työpaikalta.
- (4) Sekä naisille että miehille eduksi oleva naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen sekä työmarkkinoille että perhe-elämään on yhteiskunnan kehityksen kannalta välttämätöntä, ja äitiys, isyys ja lasten oikeudet ovat keskeisiä sosiaalisia arvoja, joita yhteiskunnan, jäsenvaltioiden ja Euroopan yhteisön on vaalittava.
- (5) Sekä naisilla että miehillä on oikeus työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen ilman että sukupuolten välillä tehdään eroa.
- (6) Työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen osalta on huomioitava merkittävä määrä yhteisön säännöstöä ja muita
- (7) Euroopan unionin jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodeksi 2000 13 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2000/228/EY⁽¹⁾ säädetään naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämisestä ja pidetään erittäin tärkeänä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen tähtäviä toimenpiteitä. Kyseisessä päätöksessä korostetaan, miten tärkeää sekä naisten että miesten kannalta on sapattivapaita, vanhempainlomia, osa-aikatyötä ja joustavia työjärjestelyjä koskeva politiikka, joka tarvittavaa tasapainoa joustavuuden ja työsuhdeturvan välillä noudattaen on sekä työnantajien että työntekijöiden etujen mukaista.
- (8) Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoonnutunut Eurooppa-neuvosto totesi, että on tärkeää kehittää kaikkia yhtäläisiin mahdollisuuksiin liittyviä näkökohtia, mukaan lukien sukupuoleen perustuvan jakautumisen vähentäminen työmarkkinoilla sekä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen helpottaminen, ja katsoi, että yhden aktiivisen työllisyyspolitiikan yleistavoitteista olisi oltava työssä käyvien naisten osuuden lisääminen yli 60 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä.
- (9) Työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta on olemassa joukko kansainvälisiä, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien, Euroopan neuvoston ja Kansainvälisen työjärjestön välineitä ja sopimuksia.

ottavat myös huomioon, että:

- (10) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 141 artiklan 3 kohdan nojalla on syytä suojata niin työssä käyviä miehiä kuin naisiaakin, kun nämä käyttävät isyyteen tai äitiyteen perustuvia tai työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista koskevia oikeuksia.
- (11) 2000-luvun alku on vertauskuvallinen ajankohta uuden-tyyppisen sukupuolten asemaa koskevan sosiaalisen sopi-

⁽¹⁾ EYVL L 72, 21.3.2000, s. 15.

muksen toteuttamiseksi, jossa naisten ja miesten tosiasiallinen tasa-arvo julkisessa ja yksityisessä elämässä hyväksytään yhteiskunnan demokratian edellytykseksi, kansalaisuuden edellytykseksi sekä yksilön itsemääräämisoikeuden ja vapauden takeeksi, kaikkiin Euroopan unionin politiikkoihin ulottuvine vaikutuksineen.

1. VAHVISTAVAT SEURAAVAA:

- a) Naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen työ- ja perhe-elämään sekä miesten ja naisten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoon ovat miesten ja naisten tasa-arvon kaksi ratkaisevan tärkeää edellytystä.
- b) Kokonaisvaltainen ja yhtenäinen lähestymistapa on tarpeellinen työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseksi, sillä se on naisten ja miesten oikeus, keino toteuttaa itseään julkisessa, sosiaalisessa, perhe- ja yksityiselämässä, huomattava sosiaalinen arvo ja yhteiskunnan, jäsenvaltioiden ja Euroopan yhteisön tehtävä.
- c) On edistettävä kaikkia käytännön ponnisteluja ja toimenpiteitä sekä niiden seurantaa ja arviointia erityisesti soveltuvien indikaattorien avulla niiden rakenne- ja asennemuutosten takaamiseksi, jotka ovat välttämättömiä naisten ja miesten tasapuolisen osallistumisen aikaansaamisen kannalta sekä työ- että perhe-elämässä.
- d) On tarpeen edistää kaikkien ihmisten elämänlaatua parantavia toimenpiteitä, kunnioitusta ja aktiivista solidaarisuutta naisten ja miesten välillä sekä tulevien ja vanhempien sukupolvien suhteen.

2. ROHKASEVAT jäsenvaltioita:

- a) vahvistamaan hallitusten ohjelmissa pyrkimystä edistää naisten ja miesten tasapuolista osallistumista työ- ja perhe-elämään yhtenä tosiasiallisen tasa-arvon perusedellytyksistä ja mainitsemaan ohjelmissa sekä laaja-alaiset että yksittäiset konkreettiset toimenpiteet, jotka on määrä toteuttaa,
- b) kehittämään kokonaisvaltaisia ja yhtenäisiä strategioita, joiden tavoitteena on toteuttaa naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen työ- ja perhe-elämään ottaen huomioon jäljempänä lueteltavat toimenpiteet, tämän kuitenkin rajoittamatta eri jäsenvaltioissa sovellettavia hyviä toimintatapoja:
 - i) Tarkastellaan, miten jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä voitaisiin taata työssä käyville miehille lapsen

syntymän tai adoptoinnin jälkeen henkilökohtainen isyysloma, jota ei voida siirtää toiselle, joka säilyttäisi heidän työhön liittyvät oikeutensa ja joka pidettäisiin samanaikaisesti äitiysloman kanssa riippumatta äitiys- ja isyysloman kestosta.

- ii) Tarkastellaan, miten jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä voitaisiin taata miehille oikeuksia, jotka mahdollistaisivat laajemman osallistumisen perhe-elämään tasa-arvon toteutumista silmällä pitäen.
- iii) Vahvistetaan toimenpiteitä, joilla myötävaikutetaan lapsiin, vanhuksiin, vammaisiin ja muihin huollettaviin kohdistuvien hoitovelvollisuuksien tasapuoliseen jakautumiseen työssä käyvien miesten ja naisten välillä.
- iv) Vahvistetaan toimenpiteitä, joilla kehitetään perheille tarkoitettuja tukipalveluja, ja määritetään lasten päivähoitojärjestelmien kehittämisessä saavutettujen tulosten arviointiperusteita.
- v) Myönnetään tarvittaessa erityistä turvaa yksinhuoltajaperheille.
- vi) Tarkastellaan, miten koulu- ja työajat voitaisiin sovittaa yhteen.
- vii) Tarkastellaan, miten koulujen opetussuunnitelmia voitaisiin kehittää tukemaan tietoisuutta työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseen liittyvistä tarpeista naisten ja miesten tasa-arvon edellytyksenä.
- viii) Kootaan tietoja ja julkaistaan säännöllisesti määrällisiä selvityksiä naisten ja miesten osallistumisesta työelämään, naisten ja miesten osallistumisesta perhe-elämään sekä siitä, miten naiset ja miehet ovat käyttäneet äitiys-, isyys- ja vanhempainlomia, ja tämän vaikutuksista naisten ja miesten asemaan työelämässä, jotta todellisesta tilanteesta saataisiin oikeaa tietoa ja asiaa koskevaa yleistä tietoisuutta voitaisiin lisätä.
- ix) Lisätään tämän alan tieteelliselle tutkimukselle myönnettävää tukea uusien ajatusten ja käsitteiden luomiseksi.
- x) Kehitetään kannustavia toimenpiteitä tai tukitoimia valtioista riippumattomille järjestöille, jotka toimivat aktiivisesti tässä päätöslauselmassa asetetun tavoitteen saavuttamiseksi.

- xi) Laaditaan, käynnistetään ja edistetään säännöllisesti tiedotus- ja valistuskampanjoita, joiden avulla voidaan myötävaikuttaa asenteiden muuttumiseen sekä koko väestössä yleensä että erillisissä kohderyhmissä.
- xii) Rohkaistaan erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä ottamaan käyttöön ja syventämään johtamiskäytäntöjä, joissa otetaan huomioon työntekijöiden perhe-elämä.
3. VETOAVAT Euroopan yhteisön toimielimiin ja muihin elimiin, että ne:
- a) soveltaisivat työnantajina ja arvioinnin pohjalta toimenpiteitä, jotka edistävät naisten ja miesten tasapuolista työhönottamista ja urakehitystä työmarkkinoiden horisontaalisen ja vertikaalisen jakautumisen torjumiseksi;
- b) arvioisivat kyseisten toimenpiteiden tuloksia määräajoin ja julkaisisivat ne.
4. VETOAVAT komissioon, että se:
- a) tehostaisi erityisesti yhteisöaloiteohjelmien puitteissa tiedotusta ja tutkimuksen edistämiseen tähtäviä ponnistuksiaan sekä pilottihankkeiden toteuttamista tavoitteenaan naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen työ- ja perhe-elämään;
- b) ottaisi tämän päätöslauselman huomioon naisten ja miesten tasa-arvoa koskevassa viidennessä toimintaohjelmassaan, erityisesti korostaen ohjelman strategisissa tavoitteissa naisten ja miesten perheeseen liittyviä velvollisuuksia sekä korostaen riittävällä tavalla toimia, jotka edistävät naisten ja miesten tasapainoista osallistumista työ- ja perhe-elämään;
- c) ehdottaisi Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 2 artiklassa, 3 artiklassa, 137 artiklan 1 kohdassa sekä 141 artiklan 3 kohdassa esitettyjen uusien vaatimusten vuoksi ja edellä mainitun viidennen toimintaohjelman huomioon ottaen uusia keinoja naisten ja miesten tasapuoliselle osallistumiselle työ- ja perhe-elämään;
- d) pyrkisi kehittämään työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua Euroopan tasolla, niiden riippumattomuutta kunnioittaen, tavoitteena edistää naisten ja miesten tasa-arvoa työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisella;
- e) huolehtisi säännöllisestä tiedottamisesta jäsenvaltioille alalla tapahtuneesta edistyksestä.
5. VETOAVAT julkisiin ja yksityisiin työnantajiin, työntekijöihin sekä työmarkkinaosapuoliin kansallisella ja Euroopan tasolla, jotta
- a) ne tehostaisivat ponnistelujaan, jotta naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen työ- ja perhe-elämään voitaisiin varmistaa erityisesti työaikajärjestelyjen avulla ja poistamalla naisten ja miesten välisiä palkkaeroja aiheuttavat olosuhteet;
- b) erityisesti työmarkkinaosapuolet yrittäisivät löytää ratkaisuja, jotka edistäisivät naisten ja miesten tasapuolista osallistumista työelämään.
6. SITOUTUVAT järjestämään säännöllisesti keskusteluja tässä päätöslauselmassa mainituista asioista samoissa puitteissa, joissa käsitellään naisten ja miesten tasapuolista osallistumista päätöksentekoon.

NEUVOSTON PÄÄTÖSLAUSELMA,
annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000,
terveyteen vaikuttavia tekijöitä koskevasta toiminnasta
(2000/C 218/03)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

joka katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön on edistettävä terveyden suojelun korkean tason varmistamista.
- (2) Tärkeimpiin haasteisiin kuuluvat tässä yhteydessä geneettiset, biologiset, elämäntapaan ja käyttäytymiseen liittyvät, ympäristöön liittyvät, sosiaaliset, taloudelliset ja poliittiset tekijät, joilla voi olla merkittävä vaikutus ihmisten terveyteen.
- (3) Yhteisöllä olisi aina oltava valmiudet vastata näihin haasteisiin sekä politiikan ja toimenpiteiden että asianmukaisten poliittisten ja hallinnollisten rakenteiden muodossa, erityisesti ottaen huomioon yhteisön tuleva laajentuminen.
- (4) Joihinkin edellä mainituista tekijöistä voidaan vaikuttaa yksilön toiminnalla ja joihinkin yhteiskunnan järjestäytyneillä ponnisteluilla, mukaan lukien kansalliset ja Euroopan tason instituutiot, suoraan tai epäsuorasti.
- (5) Euroopan yhteisön tuleva terveysstrategia olisi suunnattava perustamissopimuksen antamien toimivaltuuksien puitteissa terveyteen vaikuttaviin tekijöihin sairauksien ehkäisyä ja terveyden edistämistä koskevien toimien avulla ja kehittämällä terveellisiä politiikkoja kaikilla muilla yhteisön toiminnan aloilla.
- (6) PANEE MERKILLE Evorassa 15 ja 16 päivänä maaliskuuta 2000 pidetyssä, terveyteen vaikuttavia tekijöitä Euroopan unionissa käsitelleessä eurooppalaisessa konferenssissa käytyjen keskustelujen tulokset, joissa korostettiin erityisesti mielenterveyttä ja nuorten terveyttä sekä tupakkaa, alkoholia ja ravitsemusta ja suositeltiin useita käytännöllisiä ja kohdennettuja toimenpiteitä näiden alojen haasteisiin vastaamiseksi.
- (7) PAINOTTAA yhteisön tarvetta suunnata toimintansa sairauksien ehkäisemiseen ja terveyden edistämiseen, jotta voitaisiin vähentää ennenaikaisia kuolemia, jotka johtuvat ehkäistävissä olevista sairauksista, ja maksimoida toimintakykyinen odotettavissa oleva elin aika EU:n väestön parissa.
- (8) KOROSTAA, että yhteisön olisi harkittava, millä alueilla se voi toimia kaikkein tehokkaimmin, ja sitten laadittava ja pantava täytäntöön asianmukaiset strategiat tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa pitäen mielessä, että tärkeät kulttuurilliset ja sosioekonomiset erot jäsenvaltioiden välillä on otettava huomioon.
- (9) KATSOO, että terveydentilassa ja terveystuloksissa jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä ilmenevien kasvavien erojen takia tarvitaan uudistettuja ja yhteensovitettuja pyrkimyksiä kansallisella ja yhteisön tasolla ja yhteisön terveysalan strategian pääpaino on asetettava terveyteen liittyvän eriarvoisuuden käsittelemiseen.
- (10) KOROSTAA, miten tärkeä on yhteisön uusi kansanterveysstrategia, joka rakentuu nykyisiin ohjelmiin sisältyviä erityisen vaikuttavia tekijöitä koskeville toimille erityisesti tupakan, ravitsemuksen ja alkoholin osalta; painottaa näkemystään, että on tärkeää paitsi varmistaa nykyisten toimintojen jatkuminen, myös edistää työtä näiden asioiden parissa kaikin puolin johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti.
- (11) HUOMAUTTAA, että yhteisöllä on hallussaan laaja joukko politiikkoja ja keinoja, joiden avulla voidaan saada aikaan merkittävä ja hyödyllinen muutos siinä, kuinka jotkin tärkeimmistä terveyteen vaikuttavista tekijöistä tulevaisuudessa vaikuttavat ihmisten terveyteen, ja sen vuoksi olisi tarpeen järjestellä energiaa ja voimavaroja niin, että jokaisella keskeisellä sektorilla edistyttyisiin konkreettisesti tällaisen muutoksen varmistamisessa.
- (12) PAINOTTAA tarvetta kehittää asiantuntemusta sen arvioimisessa, miten muut politiikat vaikuttavat terveyteen ja siihen vaikuttaviin tekijöihin.

- (13) KOROSTAA, että on olennaisen tärkeää jakaa tieteellistä tietoa muiden kanssa ja levittää sitä.
- (14) ILMAISEE TYYTYVÄISYYTENSÄ komission sitoumukseen laatia laaja terveysstrategia ja sen ehdotukseen uudeksi kansanterveysohjelmaksi, johon sisältyy erityinen toimintaloikka, jonka puitteissa on tarkoitus käsitellä terveyteen vaikuttavia tekijöitä terveyden edistämisen ja sairauksien ehkäisemisen avulla ja joka pohjautuu monialaiseen politiikkaan; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että tätä varten on kehitettävä asianmukainen tietopohja ja sen vuoksi tätä varten on perustettava tehokas terveysvalvontajärjestelmä.
- (15) KEHOTTAÄ komissiota ottamaan nämä näkökohdat sekä nykyisten ohjelmien väliarviointien tulokset huomioon uutta kansanterveysohjelmaa varten tarvittavien yksityiskohtaisten suunnitelmien ja toimeenpanostrategioiden laatimisessa ja nykyisistä toimintaohjelmista sujuvan siirtymisen varmistamisessa.
- (16) KEHOTTAÄ komissiota toteuttamaan ulkopuolisten arvioiden kanssa nykyisiä ohjelmia koskevan arvioinnin niitä koskevien päätösten mukaisesti ennen uuden toimintaohjelman aloittamista, jotta arvioinnin tuloksia voidaan hyödyntää uuden ohjelman käynnistämässä.
- (17) KEHOTTAÄ komissiota laajaa terveysstrategiaansa kehittäessään hyödyntämään kaikkia terveyteen vaikuttaviin tekijöihin liittyviä yhteisön toimintamahdollisuuksia käyttäen kaikkia mahdollisuuksia perustamissopimuksen mukaiseen toimintaan, niin että terveyden suojelun korkea taso varmistetaan täysimääräisesti kaikkien yhteisön politiikkojen ja toimien määrittelyssä ja täytäntöönpanossa.
- (18) VETOAA jäsenvaltioihin, jotta ne antaisivat kyseisille poliitikoille täyden tukensa ja helpottaisivat niiden täytäntöönpanoa kansallisella ja yhteisön tasolla.
-

NEUVOSTON PÄÄTELMÄT,
annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000,
lääkkeistä ja kansanterveydestä
(2000/C 218/04)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO

- (1) PANEE MERKILLE Lissabonissa 11 ja 12 päivänä huhtikuuta 2000 järjestetyssä, lääkkeitä ja kansanterveyttä käsittelevässä eurooppalaisessa konferenssissa käytyjen keskustelujen johtopäätökset eurooppalaisen lääkkeiden arviointi- ja valvontajärjestelmän tulevaisuudesta, lääkkeiden terapeuttisen lisäarvon merkityksestä, innovointiin ja tutkimukseen vaikuttavista näkökohdista, lääkkeiden järkevästä käytöstä, lääkkeitä koskevien tietojärjestelmien kehityssuunnauksista ja merkityksestä, geneeristen lääkkeiden lisääntyvästä käytöstä ja eläinlääkkeisiin liittyvistä avainkysymyksistä.
- (2) KOROSTAA, että lääkealalla tarvitaan edelleen sääntelyä asianmukaisella kansallisella tai yhteisön tasolla yksityisen tarjonnan ja yhteiskunnallisten tavoitteiden yhteensovittamiseksi. Poliitiikan avulla on huolehdittava siitä, että taroituksenmukaiset lääkkeet ovat mahdollisimman monien saatavilla, ja sen on kyettävä vastaamaan dynaamisten lääkemarkkinoiden haasteisiin ottaen huomioon Euroopan lääketeollisuuden merkitys johtavana teollisuudenalana, joka tuottaa korkeaa lisäarvoa ja luo ammattitaitoa vaativia työpaikkoja. Yhteisön on tähän liittyen tuettava, perustamissopimuksen sille antaman toimivallan puitteissa, jäsenvaltioita niiden pyrkiessä kansanterveydellisiin ja teollisuuspoliittisiin tavoitteisiin. Tämä on erityisen tärkeää laajentumisen yhteydessä.
- (3) KOROSTAA, että yhteisön lääkealaa koskevan lainsäädännön tulevassa tarkistuksessa on täysimääräisesti otettava huomioon se, että keskitettyjen ja hajautettujen lupamennettelyjen perustana on oltava yhteistyön periaate ja jäsenvaltioiden tiivis osallistuminen lupamennettelyyn ja että näin on oltava jatkossakin.
- (4) KOROSTAA, että on erittäin tärkeää tunnistaa lääkkeet, joilla on huomattavaa terapeuttista lisäarvoa, kun edistetään innovaatioita, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä paitsi terveydensuojelun näkökulmasta, myös teollisuuspoliittisesta näkökulmasta, ja että tämä edellyttää asiaan liittyvää perus- ja soveltavaa tutkimusta kansallisella ja yhteisön tasolla.
- (5) PALAUTTAA MIELIIN niiden toimien merkityksen, jotka liittyvät neuvoston 8 päivänä kesäkuuta 1999 (terveys) ja 12 päivänä joulukuuta 1999 (maatalous) antamissa päätelmissä ehdotettuun antibioottiresistenssin vastaiseen strategiaan.
- (6) TOTEAA, että terveydenhuoltoon kohdistuvat kasvavat vaatimukset aiheuttavat suuria paineita käytettävissä oleviin voimavaroihin, lääkekuluja, kuten muita terveydenhuoltomenoja, on arvioitava, jotta lääkkeitä käytettäisiin järkevästi, ja katsoo, että jäsenvaltioiden välillä toteutettava yhteistoiminta kokemusten jakamiseksi ja arviointimenetelmien kehittämiseksi voi tässä suhteessa olla erittäin arvokasta.
- (7) KATSOO, että on tärkeää kehittää teollisuudesta riippumattomia lääketietokantoja, joista terveydenhuoltoalan ammattilaiset ja tarpeen mukaan myös yleisö saisivat tietoa esimerkiksi geneerisistä lääkkeistä. Tämä olisi toteutettava rinnakkain nykyisten tietojärjestelmien laajentamisen kanssa.
- (8) KOROSTAA, että geneeristen lääkkeiden käytön edistämällä voidaan merkittävästi vähentää lääkekuluja tukemalla lääkkeiden kustannustehokasta käyttöä. Geneeristen lääkkeiden käyttö vähentää lääkekuluja, mikä auttaa innovatiivisten tuotteiden rahoittamista.
- (9) TOTEAA, että ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden lisäksi on pohdittava myös eläimille tarkoitettujen lääkkeiden laatuun, turvallisuuteen ja tehokkuuteen liittyviä kysymyksiä. Lisäksi on pohdittava eläimistä peräisin olevien tuotteiden turvallisuutta kuluttajille, eläinlääkkeiden turvallista käyttöä, tiettyjen tartuntatautien hävittämiseen liittyviä politiikkoja, mahdollista leviämistä ympäristöön sekä tietyn-tyyppiseltä väärinkäytöltä suojelemista.
- (10) KEHOTTA komissiota ottamaan edellä mainitut näkökohdat huomioon silloin kun niillä on merkitystä uutta kansanterveysohjelmaa koskevien yksityiskohtaisten suunnit-

telmien ja täytäntöönpanostrategioiden laatimisen ja yhteisön lääkealaa koskevan lainsäädännön tulevan tarkistamisen kannalta.

ten vaihdon edistämiseen liittyviä toimia, käyttäen kaikkia mahdollisuuksia perustamissopimuksen mukaiseen toimintaan.

(11) VETOAA komissioon, että se laajaa terveysstrategiaansa kehittäessään hyödyntäisi kaikkia lääkkeisiin ja kansanterveyteen liittyviä yhteisön toimintamahdollisuuksia, erityisesti jäsenvaltioiden väliseen yhteistoiminnan ja kokemus-

(12) KEHOTTA jäsenvaltioita antamaan kyseisille politiikoille täyden tukensa ja helpottamaan niiden täytäntöönpanoa kansallisella ja yhteisön tasolla.
